

af *hjemmевærende børn*. Hjemmевærende børn, der er fyldt 16 år (efter det oprindelige forslag skulle aldersgrænsen som hidtil være 18 år, men dette ændredes under lovforslagets behandling i folketinget), skal herefter altid ansættes selvstændigt til skattesvarelse uanset indkomstens størrelse og art. For hjemmевærende børn under 16 år skal selvstændig skatteansættelse derimod kun finde sted, såfremt barnet i det til grund for skatteansættelsen liggende regnskabsår har haft en årsindtægt, der udgør mindst 800 kr., 700 kr. eller 600 kr. efter, hvilken gruppe kommunen henhører under (jfr. ovenfor), og som hidrører fra 1) personligt arbejde for fremmede, 2) arbejde i familieoverhovedets erhvervsvirksomhed, forudsat at barnet ved skatteårets begyndelse er fyldt 15 år, eller 3) indtægtsnydelse eller formue, som ikke er tillagt barnet ved gavedisposition fra en af forældrene. I alle andre tilfælde medregnes det hjemmевærende barns indkomst ved opgørelsen af familieoverhovedets skattepligtige indkomst, når barnet ikke er fyldt 16 år ved skatteårets begyndelse.

At indtægter af den under 2) og 3) nævnte art kan begrunde selvstændig skatteansættelse, er noget nyt. Det samme gælder bestemmelsen om, at indtægten skal have andraget et vist beløb for at kunne tages i betragtning i så henseende. Tidligere krævedes, at barnets indtægt skulle være af stadig karakter, men denne betingelse er nu bortfaldet.

§ 17 indeholder tillige en bestemmelse, hvorefter man som *hjemmевærende barn* også betragter et barn under 16 år (aldersgrænsen nedsattes i folketinget fra 18 til 16 år), der af hensyn til sin undervisning og opdragelse er anbragt udenfor hjemmet, f. eks. på kostskole eller lignende undervisnings- eller opdragelsesanstalt, forudsat at familieoverhovedet er ubegrænset skattepligtigt her i landet.

Ved fremsættelsen af lovforslaget udtalte daværende finansminister *Kampmann* bl. a.:

„Ved det forelagte lovforslag er alle ligningslovens regler foreslået forlænget for skatteåret 1951—52. De økonomiske forhold, som motiverede en del af lovens midlertidige bestemmelser, må formentlig siges at have gjort sig gældende også i indeværende år. Andre af lovens bestemmelser må betragtes